

Tirsdag den 20. november 2012

14. mener, at analyser af og statistikker om kunstmarkedet ikke tyder på, at følgeretten har en negativ virkning på kunstmarkedets placering eller omsætning;
15. erindrer om, at direktivet først blev gennemført fuldt ud i samtlige medlemsstater pr. 1. januar 2012, selv om flere medlemsstater allerede har anerkendt følgeretten i flere årtier;
16. fremhæver betydningen af at yde proaktiv støtte til lokale kunstnere, herunder de yngste kunstnere;
17. finder, at det er for tidligt at foretage en ny evaluering af direktivet i 2014, som foreslået af Kommissionen, og foreslår, at denne evaluering foretages i 2015 (dvs. fire år efter evalueringen i december 2011);
18. tilskynder Kommissionen til atter i sin næste vurderingsrapport at analysere relevansen af de anvendte satser, beløbsgrænserne og relevansen af direktivets kategorier af rettighedshavere;
19. opfordrer Kommissionen til at gennemføre et nært samarbejde med de implicerede parter for at styrke det europæiske kunstmarkeds position og afbøde visse vanskeligheder som f.eks. »kaskadeeffekten« og de administrative vanskeligheder, som mindre og specialiserede auktionshuse og handlere står over for;
20. støtter tredjelandes initiativer for at indføre følgeret og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser i multilaterale fora på at styrke det europæiske kunstmarkeds position i verden;

o

o o

21. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

P7\_TA(2012)0426

### **Kort-, internet- og mobilbetalinger**

**Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2012 om »På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger« (2012/2040(INI))**

(2015/C 419/05)

*Europa-Parlamentet,*

- der henviser til artikel 26 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 11. januar 2012 »På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger« (COM(2011)0941), i det følgende benævnt grønbogen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. januar 2012 »En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester« (COM(2011)0942),
- der henviser til den offentlige høring, som Kommissionen afholdt om grønbogen fra den 11. januar 2012 til den 11. april 2012,
- der henviser til konferencen om kort-, internet- og mobilbetalinger, som Kommissionen afholdt den 4. maj 2012,

**Tirsdag den 20. november 2012**

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 <sup>(1)</sup>,
  - der henviser til baggrundsdokumentet fra marts 2012 om håndhævelse af konkurrencereglerne i betalingssektoren, som er udarbejdet af Det Europæiske Konkurrencenetværks undergruppe om bankvirksomhed og betalinger <sup>(2)</sup>,
  - der henviser til Den Europæiske Centralbanks henstillinger fra april 2012 om sikkerhed ved internetbetalinger <sup>(3)</sup>,
  - der henviser til svaret fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 11. april 2012 til Kommissionens offentlige høring om grønbogen »På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger« <sup>(4)</sup>,
  - der henviser til arbejdsdokumentet fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 22. maj 2012 om grønbogen (INT 634),
  - der henviser til Kommissionens beslutning af 24. juli 2002 vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 i sag COMP/29.373 Visa International <sup>(5)</sup>,
  - der henviser til Kommissionens beslutning af 19. december 2007 vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 i sag COMP/34.579 — MasterCard, COMP/36.518 — EuroCommerce og COMP/38.580 — Commercial Cards <sup>(6)</sup>,
  - der henviser til Domstolens dom af 24. maj 2012 i sagen MasterCard m.fl. mod Kommissionen <sup>(7)</sup>,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0304/2012),
- A. der henviser til, at det europæiske marked for kort-, internet- og mobilbetalinger på nuværende tidspunkt stadig er fragmenteret på tværs af landegrænserne, og at kun nogle få store aktører kan opnå de handlendes accept og operere på tværs af grænserne;
- B. der henviser til, at den dominerende position, som to ikke-europæiske udbydere af betalingskorttjenester besidder, kan føre til for store og uberettigede gebyrer for både forbrugere og handlende, hvor deres respektive banker (de såkaldte udstedende og erhvervende banker) drager fordel af denne situation, som anført af Kommissionen i grønbogen;
- C. der henviser til, at udviklingen og en mere udbredt anvendelse af kort-, internet- og mobilbetalinger også kan bidrage til at gøre e-handel i Europa mere omfattende og mangfoldig;
- D. der henviser til, at andelen og udvalget af internet- og mobilbetalinger er vokset støt i Europa og på verdensplan;
- E. der henviser til, at kortbetalingsordningerne på grund af tekniske fremskridt gradvist vil kunne erstattes af andre elektroniske og mobile betalingsmidler;

<sup>(1)</sup> EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22.

<sup>(2)</sup> [http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial\\_services/information\\_paper\\_payments\\_en.pdf](http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/information_paper_payments_en.pdf).

<sup>(3)</sup> <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recommendationsforthesecurityofinternetpaymentsen.pdf>.

<sup>(4)</sup> [http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2012/12-04-11\\_PNR\\_EN.pdf](http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2012/12-04-11_PNR_EN.pdf).

<sup>(5)</sup> EFT L 318 af 22.11.2002, s. 17.

<sup>(6)</sup> [http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec\\_docs/34579/34579\\_1889\\_2.pdf](http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/34579/34579_1889_2.pdf); sammendrag af beslutningen, offentliggjort i EUT C 264 af 6.11.2009, s. 8.

<sup>(7)</sup> Sag T-111/08, MasterCard m.fl. mod Kommissionen, endnu ikke offentliggjort.

Tirsdag den 20. november 2012

- F. der henviser til, at grønbogen ikke beskæftiger sig med omkostningerne og de samfundsmæssige virkninger af kontant- eller checkbetalinger sammenlignet med kort-, internet- og mobilbetalinger, og at det derved ikke bliver muligt at foretage en komparativ analyse af de økonomiske og velfærdsmæssige omkostninger ved og de samfundsmæssige virkninger af kontant- eller checkbetalinger;
- G. der henviser til, at den nuværende forretningsmodel for kortbetalinger giver mulighed for alt for høje multilaterale interbankgebyrer, som nogle gange synes at være højere end de faktiske omkostninger ved at finansiere ordningen, og som udgør en væsentlig hindring for konkurrence på betalingsmarkedet;
- H. der henviser til, at grænseoverskridende hvervning er en mulighed, der i øjeblikket kun er åben for et begrænset antal aktører, og at denne ordning kan betyde en udvidelse af de handlendes valgmuligheder og dermed øge konkurrencen og reducere forbrugernes omkostninger;
- I. der henviser til, at tillægsgebyrer på brugen af kortbetaling ikke er tilladt i nogle medlemsstater, men meget udbredt i visse andre, og til, at overdrevne tillægsgebyrer har været til skade for forbrugerne, da leverandørerne ofte ikke tilbyder alternative betalingsmetoder til betalinger med tillægsgebyrer;
- J. der henviser til, at det fælles eurobetalingsområde (SEPA Cards Framework) kræver, at »kunder skal kunne anvende generelle kort til at foretage betalinger og kontanthævninger i euro i hele SEPA-området med samme lethed og komfort, som de gør i deres hjemland. Der bør ikke være nogen forskel på, om de bruger deres kort i deres hjemland eller et andet sted inden for SEPA. Der bør ikke længere eksistere nogen ordning for generelle kort, der udelukkende er beregnet til brug i et enkelt land, og heller ingen kortordning, der udelukkende er beregnet til grænseoverskridende anvendelse inden for SEPA«;
- K. der henviser til, at vellykket migration til SEPA kan forventes at bidrage til udviklingen af innovative fælleseuropæiske betalingsmidler;

### **De forskellige betalingsmetoder**

1. roser Kommissionen for udarbejdelsen af grønbogen, anser overvejelserne og spørgsmålene deri for yderst relevante og er helt enig med de angivne mål om at øge konkurrencen, skaffe flere valgmuligheder, mere innovation samt større betalingsikkerhed og kundetilid;
2. er enig med Kommissionen i, at det er nødvendigt at skelne mellem tre forskellige produktmarkeder inden for kortordninger med fire aftalepartnere — først og fremmest et marked, hvor de forskellige kortsystemer konkurrerer om at få finansielle institutioner som deres udstedende eller erhvervende kunder, derefter et første »nedstrøms«-marked, hvor de kortudstedende banker konkurrerer om bankkortindehaverne (»markedet for udstedelse«), og endelig et andet »nedstrøms«-marked, hvor de indløsende banker konkurrerer om de erhvervsdrivendes kunder (»markedet for indløsning«) — og mener, at den frie konkurrence bør styrkes på hvert marked;
3. bemærker vigtigheden af markedsbaseret selvregulering i samarbejde mellem alle aktører, men erkender, at selvregulering på grund af modstridende interesser ikke kan opnå de ønskede resultater inden for en acceptabel tidsramme; forventer, at Kommissionen forelægger de nødvendige lovforslag med henblik på at hjælpe med at sikre en ægte SEPA for kort-, internet- og mobilbetalinger, og bemærker i denne forbindelse betydningen af den kommende revision af direktivet om betalingstjenester;
4. understreger behovet for en klar og sammenhængende vision for en SEPA for kort-, internet- og mobilbetalinger og for tilvejebringelse af de retningslinjer og tidsplaner, som er nødvendige for at nå det grundlæggende mål om at udrydde forskellene mellem grænseoverskridende og nationale betalinger;
5. understreger behovet for at arbejde hen imod et clearing- og afviklingssystem i realtid, som teknisk set allerede er inden for rækkevidde og anvendes til nogle betalinger, og understreger, at migration til en realtidsøkonomi bør være et vigtigt mål for hele SEPA, og at et avanceret interbanksystem i realtid er nødt til at være tilgængeligt i hele SEPA;
6. er derfor af den opfattelse, at alle nationale kort-, mobil- og internetbetalingsordninger bør tilslutte sig eller omdanne sig til pan-europæiske SEPA-ordninger, således at alle kort-, mobil- og internetbetalinger bliver accepteret overalt i SEPA, og at Kommissionen bør foreslå den periode, som er nødvendig for denne overgang;

Tirsdag den 20. november 2012

7. bemærker, at alle terminaler bør være i stand til at acceptere alle kort og opfylde kravene om interoperabilitet, og at alle eventuelle tekniske hindringer som følge af forskelle i funktionalitet og certificeringskravene til terminaler derfor bør fjernes, eftersom fælles normer og regler og standardiseret terminalsoftware vil øge konkurrencen;
8. mener, at det ikke er tilstrækkeligt med en selvregulerende tilgang til det integrerede europæiske betalingsmarked; opfordrer Kommissionen til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger for at sikre betalingsikkerhed, fair konkurrence, finansiel integration, beskyttelse af personoplysninger og gennemsigtighed for forbrugerne;
9. opfordrer Kommissionen til at reformere forvaltningen af SEPA for at sikre, at beslutningsprocessen er demokratisk, gennemsigtig og tjener offentlighedens interesse; bemærker, at dette kræver en mere aktiv og ledende rolle for Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) i forvaltningen af SEPA samt ligelig repræsentation af alle relevante interessenter i alle beslutninger vedrørende SEPA og i gennemførelsesorganer, for at sikre tilstrækkelige involvering af slutbrugerne;
10. udtrykker bekymring over enhver form for unødigt stram regulering af markederne for internet- og mobilbetaling, idet disse betalingsmetoder stadig er under udvikling; mener, at eventuelle lovgivningsmæssige initiativer på dette område risikerer at lægge for stor vægt på allerede eksisterende betalingsinstrumenter, og at de således kan afskrække fra innovation og forvride markedet, før det har udviklet sig; anmoder Kommissionen om at indtage en hensigtsmæssig holdning til eventuelle fremtidige internet- og mobilbetalingsmetoder i et kommende forslag og sikre et højt niveau af forbrugerbeskyttelse, især for sårbare forbrugere;
11. påpeger, at skønt elektroniske betalinger spiller en stadig større rolle i Europa og i verden, er der fortsat alvorlige hindringer for et fuldstændigt og effektivt integreret, konkurrencedygtigt, innovativt, sikkert, gennemsigtigt og forbrugervenligt europæisk digitalt indre marked for disse betalingsformer;
12. bemærker, at det i den aktuelle krisesituation er afgørende at skride til handling for at sætte skub i økonomisk vækst og jobskabelse og igen at sætte gang i forbruget, at skønt det digitale marked giver god mulighed for at nå disse mål, er EU med henblik herpå nødt til at kunne gennemføre et fuldstændigt digitalt indre marked, samt at det er afgørende på den ene side at fjerne eksisterende hindringer og på den anden side at øge forbrugernes tillid; mener i denne forbindelse, at eksistensen af et neutralt og sikkert europæisk indre marked for kort-, internet- og mobilbetalinger, som letter den fri konkurrence og innovation, er afgørende for virkeliggørelsen af et ægte digitalt indre marked og kan yde et væsentligt bidrag til at øge forbrugertilliden;
13. bemærker, at udviklingen af gennemsigtige, sikre og effektive betalingssystemer på det europæiske digitale marked er afgørende for at sikre en ægte digital økonomi og lette e-handel på tværs af grænserne;
14. påpeger, at en sikker, pålidelig og gennemsigtig europæisk ramme for elektroniske betalinger er afgørende for iværksættelsen af et digitalt indre marked; fremhæver betydningen af oplysningskampagner med henblik på at gøre forbrugerne bevidste om valgmulighederne på markedet samt betingelserne og vilkårene for sikker elektronisk betaling, og mener, at sådanne kampagner bør iværksettes på EU-plan, også for at komme de ofte ubegrundede bekymringer vedrørende denne type betalinger til livs; mener i denne forbindelse, at forbrugervenlige kontaktpunkter ville øge tilliden til fjernbetalinger;
15. understreger, at der i denne sammenhæng bør træffes foranstaltninger for at sætte en stopper for den hyppigt forekommende forskelsbehandling af europæiske forbrugere, hvis betalinger for grænseoverskridende onlinetransaktioner ikke godkendes på grund af deres oprindelse;
16. beklager, at de fleste betalingsomkostninger i den nuværende situation er uigennemskuelige, og påpeger, at personer, der ikke benytter dyre betalingsmetoder stadig er med til at betale for disse; erindrer om, at der er omkostninger forbundet med alle betalingsmetoder; anmoder derfor Kommissionen om også fremover at tage hensyn til omkostningerne ved samt egenarten og de samfundsmæssige virkninger af kontant- og checkbetaling for alle aktører og forbrugere på markedet sammenlignet med andre betalingsmetoder; minder om, at alle europæere skal have adgang til grundlæggende banktjenester; understreger, at foranstaltninger i retning af fælles tekniske standarder skal træffes i lyset af vigtigheden, effektiviteten og tilstrækkeligheden af de standarder, der i øjeblikket benyttes i Europa;

Tirsdag den 20. november 2012

**Standardisering og interoperabilitet**

17. mener, at yderligere arbejde på fælles tekniske standarder på et frit tilgængeligt grundlag vil kunne forbedre den europæiske økonomis konkurrenceevne og det indre markedes funktion, men også vil fremme interoperabilitet og indebære sikkerhedsrelaterede fordele i form af fælles sikkerhedsstandarder til gavn for både forbrugere og handlende;

18. bemærker, at de fleste standarder for internet- og mobilbetalinger bør være de samme som for de nuværende SEPA-betalinger, men at der er behov for nye standarder for sikkerhed og identifikation af kunder og til at tilbyde interbank-onlinelevering i realtid, og understreger, at udviklingen af nye standarder ikke er nok, og at samordnet gennemførelse er mindst lige så vigtigt;

19. understreger, at standardisering ikke må skabe hindringer for konkurrence og innovation, men i stedet skal fjerne hindringer med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår for alle parter; henstiller derfor, at standarderne skal være åbne med henblik på at give mulighed for innovation og konkurrence på markedet, eftersom bemyndigelse af en enkelt eller lukket standard ville begrænse markedets udvikling og innovation, medføre en uforholdsmæssig begrænsning og ikke ville være fremmende for konkurrence og lige konkurrencevilkår; bemærker imidlertid Kommissionens kartelundersøgelse af standardiseringsprocessen for betalinger over internettet (e-betalinger), der gennemføres af Det Europæiske Betalingsråd (EPC);

20. bemærker, at stort set alle betalingstransaktioner indeholder den samme slags data, og understreger, at der bør være sikker datakommunikation for enhver betaling for at muliggøre gennemgående ende-til-ende behandling i realtid; ser fordelene i alle systemer, der anvender samme format for beskeder, og minder om, at det mest oplagte valg er det, der anvendes til kreditoverførsler og direkte debiteringer, som defineret i bilaget til SEPA — slutdatoforordningen (dvs. ISO XML 20022); anbefaler, at samme format for beskeder bør anvendes i al kommunikation af transaktionsdata fra terminalen til kunden og indeholde alle relevante oplysninger;

21. fremhæver, at indførelsen af obligatoriske standarder på disse centrale områder for en styrkelse af det digitale indre marked i Europa i betragtning af den hurtigt voksende, men på nuværende tidspunkt umodne fase af markedsudviklingen for elektroniske og mobile betalinger, ville indebære en risiko for negative konsekvenser for innovationen, konkurrencen og væksten på markedet;

22. påpeger, at gennemførelsen af de udviklede standarder ofte repræsenterer en stor udfordring ifølge Kommissionens tilbagemelding vedrørende den offentlige høring om grønbogen; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for håndhævelsesmekanismer, såsom fastsættelsen af slutdatoer for migration;

23. bemærker, at kontanthævningsgebyrer i pengeautomater uden for brugerens egen bank og kortordning i mange medlemsstater ofte er overdrevne og inden for SEPA bør have større sammenhæng med de faktiske omkostninger;

24. understreger, at alle standardiserings- og interoperabilitetskrav bør sigte mod at styrke de europæiske betalingssystemers konkurrenceevne, gennemsigtighed, innovative karakter, betalingssikkerhed og effektivitet til gavn for alle forbrugere og interessenter; understreger, at eventuelle standardiseringskrav ikke bør medføre hindringer i form af unødvendige forskelle sammenlignet med det globale marked; mener endvidere, at fælles standarder også bør søges på globalt plan i tæt samarbejde med de vigtigste økonomiske partnere i EU;

25. anmoder Kommissionen om at foretage en vurdering af måder, hvorpå man muligvis kan støtte nye aktører på betalingskortmarkedet, f.eks. ved at overveje en fælles betalingsinfrastruktur for alle transaktioner uanset kortudbydere;

26. bemærker, at adskillelsen af betalingsinfrastrukturer fra betalingsordninger kan betyde øget konkurrence, eftersom mindre aktører ikke vil blive udelukket på grund af tekniske begrænsninger; understreger, at betalingstjenesteudbydere bør have frihed til at vælge en hvilken som helst kombination af de til rådighed værende udstedende og erhvervende tjenester inden for betalingsordningerne på markedet, og at infrastrukturer for betalingsordninger skal behandle transaktioner fra forskellige parallelle betalingsordninger for lignende instrumenter neutralt;

27. bemærker, at det skal sikres, at alle sådanne foranstaltninger altid er i overensstemmelse med principperne om fri og fair konkurrence og fri markedsadgang under hensyntagen til fremtidige teknologiske innovationer inden for denne sektor, således at ordningen kan tilpasses den fremtidige udvikling, og således at man på en konsekvent måde fremmer og letter innovation og konkurrenceevne;

Tirsdag den 20. november 2012

### **Forvaltning**

28. opfordrer Kommissionen til at foreslå en bedre forvaltning af SEPA, der dækker den organisatoriske opbygning, som er forbundet med udviklingen af de vigtigste elementer i betalingstjenester, og af gennemførelsen af de krav, der skal opfyldes, og som giver mulighed for, at udviklingen af tekniske og sikkerhedsmæssige standarder organiseres separat til støtte for gennemførelsen af den dermed forbundne lovgivning; opfordrer til en mere afbalanceret repræsentation af alle interessenter i videreudviklingen af fælles tekniske og sikkerhedsmæssige standarder for alle betalingsordninger; opfordrer indtrængende Kommissionen til at besvare tidligere opfordringer til en reform af forvaltningen af SEPA for at sikre, at betalingstjenesternes brugere repræsenteres bedre i beslutningsprocessen og standardiseringsprocessen; bemærker, at disse parter bl.a. kan være — men ikke nødvendigvis er begrænset til — EPC, forbrugerorganisationer, handelsorganisationer og store detailkæder, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Kommissionen, eksperter på forskellige områder, andre leverandører af betalingstjenester og handelsmæssige økonomiske mobil-, internet- og korttjenester end banker samt mobilnetværksoperatører; opfordrer disse interessenter til at tilrettelægge deres arbejde under en ny forvaltningsstruktur, hvori SEPA-rådet spiller en rolle; mener, at SEPA-rådet bør bistås af forskellige tekniske udvalg, eller »task forces« vedrørende e-betaling, m-betaling, kort, kontanter og andre standardiserings spørgsmål samt af ad hoc-arbejdsgrupper; minder om Kommissionens tilsagn i erklæringen om forvaltningen af SEPA i forbindelse med vedtagelsen af forordning (EU) nr. 260/2012 om at forelægge et forslag inden udgangen af 2012; opfordrer de europæiske standardiseringsorganer som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (Comité Européen de Normalisation, CEN) eller Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI) til i samarbejde med Kommissionen at spille en mere aktiv rolle med hensyn til standardisering af kortbetalinger;

29. anerkender i denne forbindelse, at SEPA er en hjørnesten i oprettelsen af et integreret europæisk betalingsmarked og bør danne grundlag for udviklingen af et sådant marked samt for at gøre det mere innovativt og konkurrencedygtigt;

30. mener, at håndhævelse af reglerne om elektronisk betaling ofte er vanskelig, utilstrækkelig og forskellig i Europa, og at der må gøres en større indsats for at sikre en ordentlig og ensartet håndhævelse af reglerne;

31. bekræfter, at en selvregulerende tilgang ikke er tilstrækkelig; mener, at Kommissionen og ECB i samarbejde med medlemsstaterne bør indtage en mere aktiv og ledende rolle, og at alle relevante interessenter, herunder forbrugerorganisationer, bør inddrages på behørig vis og høres i beslutningsprocessen;

32. mener, at det er sandsynligt, at der vil være flere og flere europæiske virksomheder, hvis aktiviteter reelt afhænger af, at de kan modtage betaling med kort; mener, at det er i offentlighedens interesse at udstikke objektive regler for, under hvilke omstændigheder og efter hvilke procedurer der ensidigt kan nægtes adgang til kortbetalingsordninger;

33. anser det for vigtigt at styrke forvaltningen af SEPA og at give det fornyede SEPA-råd en stærkere rolle, og at dette nye forvaltningsorgan bør bestå af repræsentanter for de vigtigste relevante interessenter og sammensættes på en sådan måde, at det giver mulighed for demokratisk kontrol gennem Kommissionen og andre EU-myndigheder; foreslår, at et fornyet SEPA-råd bør føre an i arbejdet, fastlægge en tids- og arbejdsplan, træffe beslutning om prioriteringer og vigtige emner og dermed fungere som mægler, når der er uenighed mellem interessenterne; understreger, at demokratisk kontrol bør sikres af Kommissionen, og at ECB og EBA bør spille en fremtrædende rolle;

34. glæder sig over den høring af interessenter, der gennemføres af Kommissionen som led i grønbogen om forvaltningen af SEPA, jf. betragtning 5 i forordning (EU) nr. 260/2012, og ser frem til det forslag, den agter at forelægge om emnet sidst på året; understreger, at alle SEPA-interessenters umiddelbare prioritet skal være forberedelsen til migrationen til SEPA, jf. betingelserne i forordning (EU) nr. 260/2012, med henblik på at sikre en gnidningsløs overgang fra brugen af nationale til fælleseuropæiske betalingsordninger;

### **Grænseoverskridende indløsning**

35. påpeger, at yderligere standardisering og indbyrdes tilpasning af praksis for at overvinde tekniske hindringer og nationale afregnings- og clearingskrav vil bidrage til at fremme grænseoverskridende indløsning — en ordning, der vil øge konkurrencen og dermed de handlendes valgmuligheder, og som kan føre til mere omkostningseffektive betalingsmetoder for forbrugerne; mener, at de handlende bør være bedre informeret om mulighederne for grænseoverskridende indløsning;

Tirsdag den 20. november 2012

36. opfordrer indtrængende til, at man aktivt forsøger at finde løsninger, der kan lette grænseoverskridende indløsning yderligere i lyset af fordelene for det indre marked; udtrykker bekymring over eksisterende nationale retlige og tekniske barrierer, som f.eks. licensbetingelser, der bør fjernes for at sikre, at udenlandske SEPA-kompatible indløsere ikke behandles anderledes end indenlandske indløsere i det pågældende land;

37. understreger, at der ikke bør være nogen større forskelle mellem lovgivningen for forskellige betalingskonti, og at betaleren bør være i stand til at foretage en overførsel af midler via internettet eller mobiltelefon til enhver betalingsmodtager, som har konto i et SEPA-tilsluttet pengeinstitut;

38. understreger, at alle autoriserede betalingstjenesteudbydere bør have samme ret til adgang til afregnings- og clearingsfaciliteter, hvis de har tilstrækkelige procedurer for risikostyring, opfylder de tekniske minimumskrav og anses for at være tilstrækkeligt stabile, så de ikke udgør nogen risiko, dvs. grundlæggende er underlagt de samme relevante krav som banker;

### **Multilaterale interbankgebyrer**

39. minder om, at multilaterale interbankgebyrer i henhold til Domstolens afgørelse i »Mastercard-sagen« af 24. maj 2012 kan betragtes som konkurrencebegrænsende, og anmoder Kommissionen om at foreslå, hvordan der skal tages hensyn til denne dom ved regulering af forretningsmodeller for kort-, mobil- eller internetbetalinger;

40. bemærker, at de nuværende indtægter fra multilaterale interbankgebyrer i mange tilfælde er for høje i forhold til de omkostninger, de skal dække; påpeger, at der kan være behov for at afveje forskellige betalingsgebyrer for at sikre, at krydssubsidieringspraksis ikke befordrer valg af ineffektive instrumenter, og anmoder Kommissionen om gennem lovgivning at sikre, at multilaterale interbankgebyrer ikke længere forvrider konkurrencen ved at skabe hindringer for nye markedsaktører og for innovation; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse af de forskellige muligheder inden udgangen af 2012; understreger, at der er behov for retlig klarhed og sikkerhed med hensyn til de multilaterale interbankgebyrer;

41. bemærker, at SEPA-kompatible betalingskort tilhørende personer, der kommer fra en hvilken som helst medlemsstat, efter en overgangsperiode skal accepteres i alle betalingsterminaler i SEPA, og at betalingen bør overføres på sikker vis; bemærker, at dette krav kan betyde, at multilaterale interbankgebyrer skal reguleres for at komme ned under en bestemt tærskel, og fastholder, at dette ikke bør føre til en stigning i de multilaterale interbankgebyrer i nogen medlemsstat, men snarere til et fald, og måske til, at de på et senere tidspunkt nærmer sig nul;

42. mener, at grænseoverskridende og central hvervning bør styrkes, og at enhver teknisk eller juridisk hindring bør fjernes, da dette vil bidrage til at reducere niveauet af multilaterale interbankgebyrer og handelsafgifter;

43. mener, at de multilaterale interbankgebyrer bør reguleres på EU-niveau for at sikre lettere adgang for nye markedsaktører til grænseoverskridende hvervning, hvilket reelt vil give de handlende mulighed for at kunne vælge, hvilke betalingsordninger de ønsker at deltage i; påpeger, at der, hvis det nye lovforslag giver mulighed for gebyrer, bør sikres fuld gennemsigtighed vedrørende de elementer, der indgår i deres satser; minder om, at artikel 5 i forordning (EU) nr. 260/2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro fastsætter, at der efter den 1. februar 2017 ikke kan anvendes multilaterale interbankgebyrer for hver transaktion; opfordrer til, at samme fremgangsmåde benyttes for kortbetalinger;

44. mener, at forretningsmodellen for betalingsordninger med tre aftalepartnere og blandede ordninger kan give anledning til konkurrencemæssige problemer svarende til dem med fire aftalepartnere; mener derfor, at alle kortordninger — hvad enten de har fire aftalepartnere, tre aftalepartnere eller er blandede ordninger samt eventuelle nye markedsaktører — bør behandles lige med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår og fremme konkurrence og gennemsigtighed for forbrugere og handlende;

### **Co-badging**

45. bemærker, at co-badging, som de involverede betalingsordninger frivilligt har deltaget i, kan være gavnligt for forbrugerne, eftersom det vil medføre færre kort i forbrugernes tegnebøger og kan lette de nationale indenlandske ordningers adgang til det bredere SEPA-marked, hvilket vil tilskynde til konkurrence; påpeger dog, at co-badging ikke bør bruges til at omgå indenlandske ordninger, ved at der vælges et bestemt indenlandsk brand;

Tirsdag den 20. november 2012

46. understreger, at kortindehaverne bør have frihed til at vælge, hvilke af de tilbudte co-badging-muligheder der er aktiveret på deres specifikke kort, og insisterer på, at de handlende bør have ret til at vælge, hvilke co-badging-muligheder de er villige til at acceptere, og at kortindehaverne i hvert enkelt betalingsituation bør have ret til at vælge deres foretrukne co-badging-mulighed blandt dem, den handlende har accepteret; opfordrer Kommissionen til at foreslå løsninger, der kan fremme co-badging af mere end én SEPA-kompatibel ordning; mener, at spørgsmål, såsom foreneligheden af forvaltningsprocedurerne, teknisk interoperabilitet og ansvaret for sikkerhedsmangler, bør tages under grundig overvejelse;

47. mener, at co-badging bør indføres sammen med grundig forbrugerinformation med sigte på at beskytte dem mod risikoen for at blive vildledt; understreger, at det skal være klart for alle parter, hvem der er ansvarlig for beskyttelsen og fortroligheden af data om kortindehavere og handlende og for det co-brandede betalingsinstrument;

### **Tillægsgebyrer**

48. mener, at tillægsgebyrer, rabatter og andre styringsmetoder, på den måde de anvendes, ofte er skadelige for slutbrugerne af betalings tjenester; bemærker, at opkrævning af tillægsgebyrer udelukkende på grundlag af kundernes betalingsvalg risikerer at blive vilkårlig og kan misbruges til at generere ekstraintægter snarere end at dække omkostningerne; mener, at det vil være vigtigt at forbyde mulighederne for overdrevne tillægsgebyrer i forhold til handelsafgiften på en enkelt transaktion og at kontrollere rabatter og lignende forbrugerstyringsmetoder på EU-plan; understreger derfor, at de handlende bør acceptere ét almindeligt benyttet betalingsinstrument uden noget tillægsgebyr (SEPA-kompatibelt betalingskort, e-betaling), og at eventuelle tillægsgebyrer på andre instrumenter ikke på noget tidspunkt må overstige de direkte ekstraomkostninger ved disse instrumenter i forhold til det instrument, der accepteres uden tillægsgebyr;

49. understreger, at det er nødvendigt at kræve større gennemsigtighed i og bedre forbrugeroplysning om gebyrer og tillægsgebyrer for de forskellige betalingsmetoder, da erhvervsdrivende generelt medregner transaktionsomkostninger i prisen på de varer og tjenester, de tilbyder, hvilket har til følge, at forbrugerne ikke på forhånd er informeret fyldestgørende om de samlede omkostninger og betaler mere for deres køb — et faktum, der undergraver forbrugertilliden;

50. bemærker, at opkrævning af tillægsgebyrer udelukkende på grundlag af kundernes betalingsvalg risikerer at blive vilkårlig, kan misbruges til at generere ekstraintægter snarere end at dække omkostningerne og samlet set ikke er til gavn for udviklingen af det indre marked, da den hæmmer konkurrencen og øger markedets opsplitning og forvirringen blandt forbrugerne;

51. bemærker, at én mulighed er begrænsning af tillægsgebyrerne til de direkte omkostninger ved brugen af et betalingsinstrument, og at et forbud mod tillægsgebyrer i hele EU er en anden; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse af et forbud mod mulighederne for overdrevne tillægsgebyrer i forhold til handelsafgiften samt af et forbud mod opkrævning af tillægsgebyrer i hele EU i lyset af artikel 19 i direktivet om forbrugerrettigheder (direktiv 2011/83/EU);

### **Betalingsikkerhed**

52. understreger, at det for at kunne udvikle potentialet for elektroniske betalinger fuldt ud er afgørende at sikre forbrugernes tillid, hvilket igen kræver et højt sikkerhedsniveau for at beskytte mod risikoen for svindel og for at beskytte forbrugernes følsomme og personlige data;

53. understreger, at forbrugernes privatliv bør beskyttes i overensstemmelse med EU-retten og national ret, samt at hver part i betalingskæden kun bør have adgang til de data, der er relevante for dennes behandling, mens resten skal overføres i krypteret form;

54. mener, at mindstekravene til sikringen af internet-, kort- og mobilbetalinger bør være identiske i alle medlemsstater, og at der bør være et fælles forvaltningsorgan, der fastsætter kravene; bemærker, at standardiserede sikkerheds løsninger ville forenkle kundeoplysningerne og dermed den måde, hvorpå kunderne tilpasser sig sikkerhedsordningerne, og de ville også reducere betalingstjenesteudbydernes omkostninger; foreslår derfor, at alle betalingstjenesteudbydere pålægges at opretholde fælles minimumssikkerheds løsninger, der naturligvis kan forbedres af betalingsformidlerne, men ikke bør blive til konkurrencehindringer;



Tirsdag den 20. november 2012

55. minder om, at skønt det endelige ansvar for sikkerhedsforanstaltningerne i forbindelse med forskellige betalingsmetoder ikke kan ligge hos forbrugerne, bør de informeres om sikkerhedsforanstaltningerne, og de finansielle institutioner bør være ansvarlige for omkostninger i forbindelse med svindel, medmindre de skyldes kunden: »hvis de skyldes en svingagtig handling eller manglende opfyldelse af en eller flere af hans forpligtelser i henhold til artikel 56 ved forsæt eller grov forsømmelse«; mener derfor, at der bør tilskyndes til offentlige oplysningskampagner med henblik på at øge offentlighedens bevidsthed om og kendskab til især digitale sikkerhedsspørgsmål; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af en strategi og instrumenter til integration af markederne for kort-, internet- og mobilbetalinger at tage hensyn til standarderne og henstillingerne fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vedrørende gennemsigtighed, identifikation af registeransvarlig/registerfører, proportionalitet og den registreredes rettigheder; anser det for vigtigt, at alle tilfælde af betalingssvindel i SEPA bliver indberettet til en central instans for overvågning, statistik og evaluering, således at der kan reageres hurtigt på nye trusler mod sikkerheden, samt at de vigtigste udviklinger bør offentliggøres; anmoder Kommissionen om at udvide begrebet »indbygget privatlivsbeskyttelse« til at omfatte mere end godkendelsesmekanismer og sikkerhedsforanstaltninger for at sikre dataminimering, gennemføre privatlivsbeskyttelse som standard og begrænse adgangen til den enkeltes oplysninger til det strengt nødvendige for at levere ydelsen — samt til at indføre værktøjer, der giver brugerne mulighed for bedre at beskytte deres personlige data;

56. mener, at sikkerheden ved kortbetalinger på salgsstedet generelt er høj, og at den gradvise overgang fra magnetkort til chipkort, som bør afsluttes hurtigt, vil forbedre sikkerhedsniveauet yderligere; udtrykker bekymring over de sikkerhedsproblemer, der er forbundet med andre former for kortbetalinger, og over den omstændighed, at nogle af de nuværende europæiske EMV-implementeringer muligvis ikke er helt konsekvente, og opfordrer til en indsats for at afhjælpe denne uønskede situation og minder om, at der også er behov for forbedrede løsninger for netbaserede fjernbetalinger med kort; opfordrer Kommissionen til at indsamle uafhængige data om svindel med internetbetalinger, og til i sit lovforslag at integrere relevante bestemmelser til bekæmpelse af svindel;

57. mener, at det indebærer risici at give tredjeparter adgang til oplysninger om, hvorvidt der står penge på en bankkonto; bemærker, at en af disse risici består i, at forbrugerne måske ikke er fuldt ud klar over, hvem der har adgang til deres kontooplysninger, i forbindelse med hvilken lovramme, og hvilken operatør der er ansvarlig for de betalingstjenester, som forbrugeren benytter; understreger, at databeskyttelsen ikke må bringes i fare på noget tidspunkt;

58. understreger, at den lovgivningsmæssige og tekniske udvikling vil kunne reducere disse sikkerhedsrisici og gøre betalinger gennem andre betalingstjenesteudbydere end banker lige så sikre som betalinger direkte fra velbeskyttede bankkonti, så længe der i praksis er adgang til sikre systemer, og legitimiteten af en sådan adgang og de organisationer, der beder om en sådan adgang, er klart definerede;

59. støtter derfor ikke, at tredjeparter får adgang til kunders bankoplysninger, medmindre systemet er påviseligt sikkert og er blevet grundigt afprøvet; bemærker, at tredjepartsadgang i en kommende forordning bør begrænses til binære (»ja-nej«) oplysninger om, hvorvidt der er penge til rådighed, og at der bør lægges særlig vægt på sikkerhed, databeskyttelse og forbrugerrettigheder; mener navnlig, at det klart bør specificeres, hvilke parter der på et ikke-diskriminerende grundlag kan få adgang til disse oplysninger, og under hvilke betingelser data kan lagres, og at disse bestemmelser skal være omfattet af et kontraktforhold mellem de involverede enheder; understreger, at en klar sondring mellem adgang til oplysninger om, hvorvidt der er penge til rådighed til en given transaktion, og adgang til en kundes kontooplysninger generelt bør foretages ved etableringen af et regelsæt for tredjeparters adgang; opfordrer Kommissionen til efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at sikre beskyttelse af personoplysninger ved at foreslå klare regler for, hvilken rolle de enkelte aktører skal spille i indsamlingen af data og til hvilke formål, og en klar fastsættelse af hvilke aktører, der er ansvarlige for at indsamle, behandle og opbevare data; tilføjer, at kortbrugere bør have mulighed for at få adgang til at se og rette deres personoplysninger, også i en kompleks og grænseoverskridende sammenhæng; finder, at databeskyttelseskravene bør indføres sammen med princippet om »indbygget privatlivsbeskyttelse/privatlivsbeskyttelse som standard«, og at hverken virksomheder eller forbrugere bør bære ansvaret for at beskytte deres data;

60. mener, at forbrugernes ret til tilbagebetaling bør styrkes både i tilfælde af uautoriserede betalinger og i tilfælde af udeblevne leveringer (eller leveringer som afviger fra det, der blev lovet) af varer eller tjenesteydelser, og at effektive systemer for kollektive søgsmål og alternativ tvistbilæggelse er afgørende redskaber til beskyttelse af forbrugerne, også inden for området elektroniske betalinger;

61. bemærker, at der, efterhånden som sikkerhedstruslerne stiger, også er en rolle for CEN og ETSI som aktivt involverede i udviklingen af sikkerhedsstandarder;

Tirsdag den 20. november 2012

62. bemærker, at Kommissionen i forbindelse med betalingsordninger, hvor en eller flere af deltagerne befinder sig i de forskellige medlemsstater, forventes at forelægge et afklarende forslag om, hvilke retsinstanser eller ordninger for udenretlig tvistbilæggelse der bør benyttes ved eventuelle tvister, og sikre, at forbrugerne har nem adgang til og anvendelse af disse organer for alternativ tvistbilæggelse;

o  
o o

63. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7\_TA(2012)0427

## Skyggebanks

### Europa-Parlamentets beslutning af 20. november 2012 om skyggebanks (2012/2115(INI))

(2015/C 419/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag og dens meddelelse af 12. september 2012 om bankunionen,
  - der henviser til G20-konklusionerne af 18. juni 2012, som opfordrer til at færdiggøre arbejdet med skyggebanks for at opnå fuld gennemførelse af reformer,
  - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2011 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes <sup>(1)</sup>,
  - der henviser til den foreløbige rapport fra det arbejde, som FSB har iværksat om repo og værdipapirlån, som blev offentliggjort den 27. april 2012, samt til høringen om pengemarkedsfonde offentliggjort af IOSCO samme dag,
  - der henviser til ECB's lejlighedsskrift (nr. 133) om skyggebanks i euroområdet, der blev udsendt den 30. april 2012,
  - der henviser til Kommissionens grønbog om skyggebanks (COM(2012)0102),
  - der henviser til arbejdsdokument af 26. juli 2012 fra Kommissionens tjenestegrene om produktregler, likviditetsstyring, depositarer, pengemarkedsfonde og langsigtede investeringer for investeringsinstitutter (Product Rules, Liquidity Management, Depository, Money Market Funds and Long-term Investments for UCITs),
  - der henviser til rapporten fra FSB offentliggjort den 27. oktober 2011 om styrkelse af tilsynet med og reguleringen af skyggebanksystemet som reaktion på opfordringerne fra G-20 i Seoul i 2010 og Cannes i 2011,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0354/2012),
- A. der henviser til, at skyggebanksystemet som defineret af FSB omfatter et kreditformidlingssystem, der består af enheder og aktiviteter, der ikke er omfattet af det almindelige banksystem;
- B. der henviser til, at regulerede enheder i det almindelige banksystem i vid udstrækning deltager i de aktiviteter, der pr. definition er en del af skyggebanksystemet, og at de på mange måder er indbyrdes forbundet med skyggebanksenheder;

<sup>(1)</sup> Vedtagne tekster, P7\_TA(2011)0331.